

TÁC PHẨM “SỬA ĐỔI LỐI LÀM VIỆC” ...

(Tiếp theo trang 1)

Chẳng những không nâng cao được dân chúng, mà cũng không biết ý kiến của dân chúng.

7. Mỗi công việc của Đảng phải giữ vững tính cách mạng của nó, lại phải khéo dùng những cách thức thi hành cho hoạt bát.

Nếu không vậy thì không biết nắm vững các cách thức tranh đấu và các cách thức tổ chức, không biết liên hợp lợi ích ngày thường và lợi ích lâu dài của dân chúng.

8. Đảng không che giấu những khuyết điểm của mình, không sợ phê bình. Đảng phải nhận khuyết điểm của mình mà tự sửa chữa, để tiến bộ, và để dạy bảo cán bộ và đảng viên.

9. Đảng phải chọn lựa những người rất trung thành và rất hăng hái, đoàn kết họ thành nhóm trung kiên lãnh đạo.

10. Đảng phải luôn luôn tẩy bỏ những phần tử hủ hóa ra ngoài.

11. Đảng phải giữ kỷ luật rất nghiêm từ trên xuống dưới.

Kỷ luật này là tư tưởng phải nhất trí, hành động phải nhất trí.

Kỷ luật này là do lòng tự giác của đảng viên về nhiệm vụ của họ đối với Đảng.

12. Đảng phải luôn luôn xét lại những nghị quyết và những chỉ thị của mình đã thi hành thế nào. Nếu không vậy thì những nghị quyết và chỉ thị đó sẽ hóa ra lời nói suông mà còn hại đến lòng tin cậy của nhân dân đối với Đảng.

Muốn cho Đảng được vững bền

Mười hai điều đó chờ quên điều nào.

B - PHẬN SỰ CỦA ĐẢNG VIÊN VÀ CÁN BỘ

1. Trọng lợi ích của Đảng hơn hết

Ngoài lợi ích của dân tộc, của Tổ quốc, thì Đảng không có lợi ích gì khác. Cho nên Đảng phải ra sức tố chức nhân dân, lãnh đạo nhân dân để giải phóng nhân dân và để nâng cao sinh hoạt, văn hóa, chính trị của nhân dân. Vì toàn dân được giải phóng, tức là Đảng được giải phóng.

Vì vậy, mỗi người trong Đảng phải hiểu rằng: lợi ích của cá nhân nhất định phải phục tùng lợi ích của toàn thể. Lợi ích tạm thời nhất định phải phục tùng lợi ích lâu dài.

Nghĩa là phải đặt lợi ích của Đảng lên trên hết, lên trước hết. Vì lợi ích của Đảng tức là lợi ích của dân tộc, của Tổ quốc.

Vô luận lúc nào, vô luận việc gì, đảng viên và cán bộ phải đặt lợi ích của Đảng ra trước, lợi ích của cá nhân lại sau. Đó là nguyên tắc cao nhất của Đảng. Đó là “tinh Đảng”.

Nếu gặp khi lợi ích chung của Đảng mâu thuẫn với lợi ích riêng của cá nhân, thì phải kiên quyết hy sinh lợi ích của cá nhân cho lợi ích của Đảng. Khi cần đến tính mệnh của mình cũng phải vui lòng hy sinh cho Đảng.

Mỗi đảng viên, mỗi cán bộ phải hiểu rõ, phải thực hành như thế. Vì hiểu rõ và thực hành như

thế, cho nên trong Đảng ta đã có những liệt sĩ oanh liệt hy sinh cho Đảng, cho dân tộc, cho Tổ quốc, mà tiếng thơm để muôn đời. Các liệt sĩ đó đã nêu gương, anh dũng cho tất cả đảng viên và cán bộ ta bắt chước.

Nhiều khi lợi ích của cá nhân hợp với lợi ích của Đảng, Thí dụ đảng viên và cán bộ cần thận giữ gìn sức khoẻ của mình để làm việc. Ham học tập để nâng cao trình độ của mình. Làm đúng cần, kiểm, liêm, chính để cho dân tin, dân phục, dân yêu. Những lợi ích cá nhân đó rất chính đáng. Đảng mong cho đảng viên và cán bộ như thế.

Song ngoài ra, như ham muốn địa vị, tìm cách phát tài, ra mặt anh hùng, tự cao tự đại... Đó đều là trái với lợi ích của Đảng.

2. Đạo đức cách mạng

Người đảng viên, người cán bộ tốt muốn trở nên người cách mạng chân chính, không có gì là khó cả. Điều đó hoàn toàn do lòng mình mà ra. Lòng mình chỉ biết vì Đảng, vì Tổ quốc, vì đồng bào thì mình sẽ tiến đến chỗ chỉ công vô tư. Mình đã chỉ công vô tư thì khuyết điểm sẽ càng ngày càng ít, mà những tính tốt như sau, ngày càng thêm.

Nói tóm tắt, tính tốt ấy gồm có năm điều: nhân, nghĩa, trí, dũng, liêm.

a) **NHÂN** là thật thà thương yêu, hết lòng giúp đỡ đồng chí và đồng bào. Vì thế mà kiên quyết chống lại những người, những việc có hại đến Đảng, đến nhân dân. Vì thế mà sẵn lòng chịu cực khổ trước mọi người, hưởng hạnh phúc sau thiên hạ. Vì thế mà không ham giàu sang, không e cực khổ, không sợ oai quyền.

Những người đã không ham, không e, không sợ gì thì việc gì là việc phải họ đều làm được.

b) **NGHĨA** là ngay thẳng, không có tư tâm, không làm việc bầy, không có việc gì phải giấu Đảng. Ngoài lợi ích của Đảng, không có lợi ích riêng phải lo toan. Lúc Đảng giao cho việc, thì bất kỳ to nhỏ, đều ra sức làm cần thận. Thấy việc phải thì làm, thấy việc phải thì nói. Không sợ người ta phê bình mình, mà phê bình người khác cũng luôn luôn đúng đắn.

c) **TRÍ** vì không có việc tư tui nó làm mù quáng, cho nên đầu óc trong sạch, sáng suốt. Để hiểu lý luận. Để tìm phương hướng. Biết xem người. Biết xét việc. Vì vậy, mà biết làm việc có lợi, tránh việc có hại cho Đảng, biết vì Đảng mà cất nhắc người tốt, đề phòng người gian.

d) **DŨNG** là dũng cảm, gan góc, gặp việc phải có gan làm. Thấy khuyết điểm có gan sửa chữa. Cực khổ khó khăn, có gan chịu đựng. Có gan chống lại những sự vinh hoa, phú quý, không chính đáng. Nếu cần, thì có gan hy sinh cả tính mệnh cho Đảng, cho Tổ quốc, không bao giờ rụt rè, nhút nhát.

e) **LIÊM** là không tham địa vị. Không tham tiền tài. Không tham sung sướng. Không ham người tặng bốc mình. Vì vậy mà quang minh chính đại, không bao giờ hủ hóa.

Chỉ có một thứ ham là ham học, ham làm, ham tiến bộ.

Đó là đạo đức cách mạng. Đạo đức đó không phải là đạo đức thủ cựu. Nó là đạo đức mới, đạo đức vĩ đại, nó không phải vì danh vọng của cá nhân, mà vì lợi ích chung của Đảng, của dân tộc, của loài người.

Cũng như sông thì có nguồn mới có nước, không có nguồn thì sông cạn. Cây phải có gốc, không có gốc thì cây héo. Người cách mạng phải có đạo đức, không có đạo đức thì dù tài giỏi mấy cũng không lãnh đạo được nhân dân. Vì muốn giải phóng cho dân tộc, giải phóng cho loài người là một công việc to tát, mà tự mình không có đạo đức, không có căn bản, tự mình đã hủ hóa, xấu xa thì còn làm nổi việc gì?

3. Phải giữ kỷ luật

Lợi ích của dân tộc, gồm có lợi ích của Đảng. Lợi ích của Đảng, gồm có lợi ích của đảng viên. Vì vậy, sự phát triển và thành công của Đảng, một mặt tức là thành công của dân tộc, một mặt tức là thành công của đảng viên. Vì vậy, chỉ có khi Đảng thành công và thắng lợi, thì đảng viên mới có thể thành công và thắng lợi. Chính vì vậy mà đảng viên cần phải hy sinh lợi ích của mình cho lợi ích chung của Đảng.

Không ai bắt buộc ai vào Đảng làm chiến sĩ xung phong. Đó là do sự “tự giác”, lòng hăng hái của mỗi người mà tình nguyện làm đảng viên, làm chiến sĩ xung phong. Đã vậy, thì mỗi người đảng viên phải cố gắng cho xứng đáng là một người trong những người đại biểu của dân tộc.

Nhất là những người cán bộ và lãnh tụ, càng phải làm cho xứng đáng lòng tin cậy của Đảng, của dân tộc. Càng phải làm gương cho tất cả đảng viên, tất cả quần chúng noi theo.

Cũng vì lợi ích của dân tộc, mà Đảng cần phải khuyến khích và khen thưởng những ưu điểm và tài năng của đảng viên. Cần phải giúp cho họ học hành, giúp cho họ làm việc và tuý theo hoàn cảnh mà giúp họ về mặt sinh hoạt, trong lúc ốm đau. Khiến cho họ ham làm việc, vui làm việc. Nói tóm lại: mỗi cán bộ, mỗi đảng viên phải hoàn toàn phục tùng lợi ích của Đảng. Không nên có mục đích cá nhân. Không nên vì cá nhân mà yêu cầu Đảng cái này cái khác, hoặc trách móc Đảng không giúp đỡ mình, không khen thưởng mình.

Đồng thời, bất kỳ ở hoàn cảnh nào, đảng viên và cán bộ cần phải luôn luôn ra sức phấn đấu, ra sức làm việc, cố gắng học tập để nâng cao trình độ văn hóa, trí thức và chính trị của mình. Luôn luôn giữ gìn kỷ luật. Luôn luôn xứng đáng một người cán bộ, một người đảng viên.

4. Đối với các hạng đảng viên

Đảng ta là một đảng cách mạng, một đảng vì dân, vì nước. Song Đảng có rất đông đảng viên. Phần đông có nhiên đã hiểu biết vì dân, vì nước mà vào Đảng. Nhưng cũng có phần vì lẽ khác mà theo vào Đảng. Thí dụ:

có người tưởng vào Đảng thì dễ tìm công ăn việc làm. Có người vào Đảng mong làm chức này, tước nọ. Có người vì anh em bạn hữu kéo vào... Những người này không biết rằng: cách mạng là một sự nghiệp gian nan cực khổ, phải có lòng kiên quyết, có chí hy sinh.

Vì vậy khi gặp sự khó khăn, họ không khỏi dao động, hoang mang.

Dù sao, họ tin Đảng ta, họ kính trọng Đảng ta, họ tìm vào Đảng ta, đó cũng là một điều tốt. Trừ những bọn vào Đảng để mong phá hoại, còn những hạng kia chúng ta đều hoan nghênh. Một khi họ đã theo Đảng thì Đảng phải cảm hoá họ, dạy dỗ họ, nâng cao sự hiểu biết và lòng phụ trách của họ lên dần dần. Trong sự huấn luyện và tranh đấu lâu dài, họ rất có thể thành những người chiến sĩ khá.

Đối với những người không chịu nổi khó học, không chịu nổi kỷ luật nghiêm khắc mà xin ra khỏi Đảng, thì Đảng vẫn bằng lòng để họ ra. Đảng chỉ yêu cầu một điều là: họ thể không lộ bí mật của Đảng, không phản Đảng, không phá hoại Đảng. Như thế thì Đảng vẫn giữ cảm tình thân thiện với họ.

Đảng viên và cán bộ cũng là người. Ai cũng có tính tốt và tính xấu. Song đã hiểu biết, đã tình nguyện vào một Đảng vì dân, vì nước, đã là một người cách mạng thì phải cố gắng phát triển những tính tốt và sửa bỏ những tính xấu. Vì tính xấu của một người thường chỉ có hại cho người đó; còn tính xấu của một đảng viên, một cán bộ, sẽ có hại đến Đảng, có hại đến nhân dân.

5. Những khuyết điểm sai lầm

Trong Đảng ta còn có những người chưa học được, chưa làm được bốn chữ “chí công vô tư”, cho nên mắc phải chứng chủ nghĩa cá nhân.

Chủ nghĩa cá nhân là như một thứ vi trùng rất độc, do nó mà sinh ra các thứ bệnh rất nguy hiểm, thí dụ những bệnh sau đây:

a) Bệnh tham lam - Những người mắc phải bệnh này thì đặt lợi ích của mình lên trên lợi ích của Đảng, của dân tộc, do đó mà chỉ “tự tư tự lợi”. Dùng của công làm việc tư. Dựa vào thế lực của Đảng để theo đuổi mục đích riêng của mình.

Sinh hoạt xa hoa, tiêu xài bừa bãi. Tiền bạc đồ ở đâu ra? Không xoay của Đảng thì xoay của đồng bào. Thậm chí làm chột đen buôn lậu. Không sợ mất thanh danh của Đảng, không sợ mất danh giá của mình.

b) Bệnh lười biếng - Tự cho mình là cái gì cũng giỏi, việc gì cũng biết. Làm biếng học hỏi, làm biếng suy nghĩ. Việc để thì tranh lấy cho mình. Việc khó thì đùn cho người khác. Gặp việc nguy hiểm thì tìm cách để trốn tránh.

c) Bệnh kiêu ngạo - Tự cao, tự đại, ham địa vị, hay lên mặt. Ua người ta tăng bốc mình, khen ngợi mình. Ua sai khiến người khác. Hể làm được việc gì hơi thành công thì khoe khoang vênh váo, cho ai cũng không bằng mình. Không thêm học hỏi quần chúng, không muốn cho

người ta phê bình. Việc gì cũng muốn làm thấy người khác.

d) Bệnh hiếu danh - Tự cho mình là anh hùng, là vĩ đại. Có khi vì cái tham vọng đó mà việc không đáng làm cũng làm. Đến khi bị công kích, bị phê bình thì tinh thần lung lay. Những người đó chỉ biết lên mà không biết xuống. Chỉ chịu được sướng mà không chịu được khổ. Chỉ ham làm chủ tịch này, ủy viên nọ, chứ không ham công tác thiết thực.

đ) Thiếu kỷ luật - Đã mắc bệnh cá nhân thì tư tưởng và hành động cũng đặt cá nhân lên trên. Vì thế mà việc gì cũng không lắng Đảng làm nền tảng. Mình muốn thế nào thì làm thế ấy. Quần cả kỷ luật của Đảng. Phê bình thì có công kích những đồng chí mình không ưa. Cắt nhắc thì cốt làm ơn với những người mình quen thuộc.

e) Óc hẹp hòi - Ở trong Đảng thì không biết cất nhắc những người tốt, sợ người ta hơn mình. Ở ngoài Đảng thì khinh người, cho ai cũng không cách mạng, không khôn khéo bằng mình. Vì thế mà không biết liên lạc hợp tác với những người có đạo đức tài năng ở ngoài Đảng. Vì thế mà người ta uất ức và mình thành ra cô độc.

g) Óc địa phương - Bệnh này tuy không xấu bằng các bệnh kia nhưng kết quả cũng rất tai hại. Miễn là cơ quan mình, bộ phận mình, địa phương mình được việc. Còn các cơ quan, bộ phận, địa phương khác ra sao cũng mặc kệ. Đó là vì cận thị, không xem xét toàn thể. Không hiểu rằng lợi ích nhỏ phải phục tùng ích lợi to, ích lợi bộ phận phải phục tùng ích lợi toàn thể.

h) Óc lãnh tụ - Đánh động vài trận, hoặc làm được vài việc gì ở địa phương đã cho mình là tài giỏi lắm rồi, anh hùng lắm rồi, đáng làm lãnh tụ rồi.

Nào có biết so với công cuộc giải phóng cả dân tộc thì những thành công đó chỉ là một cái cùn con, đã thấm vào đâu! Mà so với những sự nghiệp to tát trong thế giới, càng không thấm vào đâu.

Cố nhiên, Đảng ta mong cho có nhiều anh hùng, nhiều lãnh tụ, được dân tin, dân phục, dân yêu. Những anh hùng và lãnh tụ như thế là của quý của Đảng, của dân tộc. Song, những anh hùng và lãnh tụ như thế đều do tranh đấu và kinh nghiệm rèn luyện ra, đều do dân chúng và đảng viên tin cậy mà cử ra, chứ không phải tự mình muốn làm lãnh tụ, làm anh hùng mà được.

Từ xưa đến nay, quần chúng không bao giờ tin cậy và yêu mến những kẻ tự cao, tự đại, những kẻ có óc lãnh tụ, tự xưng ta đây là anh hùng, lãnh tụ.

Đem so với công việc của cả loài người trong thế giới, thì những người đại anh hùng xưa nay cũng chẳng qua làm tròn một bộ phận mà thôi. Mỗi người chúng ta cố làm đầy đủ những công việc Đảng giao phó cho, thế là ta làm tròn nhiệm vụ, và lòng tự hào đó giúp cho ta tiến bộ mãi.

(còn nữa)

(Nguồn: Hồ Chí Minh toàn tập, tập 5, trang 249 - 256, NXB CTQG, Hà Nội, 2000).

TẠO CHUYỂN BIẾN MẠNH MẼ...

(Tiếp theo trang 1)

Đảng, Nhà nước ta luôn khẳng định giáo dục là quốc sách hàng đầu. Nghị quyết Đại hội XII của Đảng khẳng định tiếp tục thực hiện có hiệu quả ba đột phá chiến lược, trong đó có đổi mới căn bản, toàn diện giáo dục và đào tạo; phát triển nguồn nhân lực, nhất là nguồn nhân lực chất lượng cao. Nghị quyết Đại hội Đảng bộ tỉnh lần thứ XIX cũng đề ra nhiệm vụ, giải pháp cụ thể cho giáo dục và đào tạo: “Phấn đấu tạo bước chuyển biến mạnh mẽ về chất lượng, hiệu quả giáo dục, đào tạo, nâng cao chất lượng nguồn nhân lực, đáp ứng ngày càng tốt hơn nhu cầu học tập của nhân dân...”.

Năm học 2017 - 2018 là năm thứ ba trong chặng đường nước rút triển khai Nghị quyết Đại hội XII của Đảng, Nghị quyết Đại hội Đảng bộ tỉnh lần thứ XIX, là năm chuẩn bị toàn diện cho việc dạy học theo chương trình và sách giáo khoa mới, nhiệm vụ của ngành Giáo dục và Đào tạo càng nặng nề. Vì vậy, đối峙 đối với toàn ngành, mỗi cơ sở giáo dục cần phải tăng cường hơn nữa kỷ cương, nền nếp dạy và học; tích cực tổ chức học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh, khắc phục những tiêu cực trong giáo dục. Cùng với đó là đổi mới cách dạy, cách học, cách kiểm tra đánh giá để nâng cao chất lượng và hiệu quả việc thực hiện chương trình giáo dục theo hướng phát triển phẩm chất, năng lực của người học, gắn với định hướng nghề nghiệp và phân luồng giáo dục phổ thông. Trong không khí phấn khởi đón chào năm học mới, Đảng bộ, chính quyền và nhân dân Thái Bình tin tưởng đội ngũ cán bộ, giáo viên, công nhân viên chức ngành Giáo dục và Đào tạo, các em học sinh sẽ luôn nỗ lực khắc phục khó khăn, nêu cao tinh thần tự học, tự rèn, cháy lên khát vọng chính phục trí thức, làm tỏa sáng hơn truyền thống hiếu học của người Thái Bình, tạo chuyển biến mạnh mẽ về chất lượng và hiệu quả giáo dục và đào tạo, đóng góp tích cực vào sự phát triển kinh tế - xã hội của tỉnh.

ĐỒNG CHÍ NGUYỄN HỒNG DIỄN...

(Tiếp theo trang 1)

phương thức gieo cấy và lịch phun phòng, trừ sâu bệnh hại lúa để bảo đảm an toàn suất và sản lượng.

Sáng ngày 4/9, đồng chí Nguyễn Hồng Diễn, Ủy viên Trung ương Đảng, Phó Bí thư Tỉnh ủy, Chủ tịch UBND tỉnh đi kiểm tra, chỉ đạo công tác khắc phục hậu quả vụ cháy kho hàng của Công ty TNHH Thương mại dệt may An Nam (cụm công nghiệp Tây An, Tiến Hải).

Theo báo cáo của lực lượng công an, sau khi nhận được tin báo cháy kho hàng của Công ty TNHH Thương mại dệt may An Nam vào hồi 19 giờ 15 phút ngày 2/9, lực lượng công an tỉnh phối hợp với huyện Tiến Hải nhanh chóng huy động 5 xe chữa cháy và hàng trăm cán bộ, chiến sĩ công an, quân đội phối hợp cùng lực lượng chữa cháy tại chỗ của Công ty tổ chức khoanh vùng, tham gia chữa cháy để tránh lây lan sang các khu vực khác. Đến sáng ngày 3/9 đã cơ bản khống chế được đám cháy. Ngay sau đó các lực lượng chức năng đã tiến hành khám nghiệm hiện trường, điều tra ban đầu xác định nguyên nhân vụ cháy. Đây là doanh nghiệp hoạt động trong lĩnh vực dệt sợi, sản xuất, kinh doanh từ năm 2016, thị trường xuất khẩu chính là Trung Quốc, tạo việc làm cho gần 100 lao động địa phương.

Sau khi kiểm tra thực tế, đồng chí Nguyễn Hồng Diễn, Ủy viên Trung ương Đảng, Phó Bí thư Tỉnh ủy, Chủ tịch UBND tỉnh chia sẻ với doanh nghiệp về những thiệt hại do vụ cháy gây ra, đồng thời hoan nghênh và đánh giá cao lực lượng công an, quân đội, chính quyền địa phương đã nhanh chóng vào cuộc xử lý sự cố. Đồng chí yêu cầu lực lượng công an phải kết hợp công tác chữa cháy với việc thu dọn hiện trường, đặc biệt là phải làm rõ nguyên nhân gây cháy và bảo đảm tình hình an ninh trật tự khu vực nhà máy. Phía doanh nghiệp cần huy động nhân lực tại chỗ và bên ngoài để nhanh chóng thu dọn hiện trường, sớm ổn định sản xuất, kinh doanh; hợp tác chặt chẽ với lực lượng công an để tìm ra nguyên nhân vụ cháy trong thời gian sớm nhất.

đã được Thiên sư Thích Nhất Hạnh khởi xướng vào thập niên 60 của thế kỷ trước với ý nghĩa rằng con cái luôn nhờ về cha mẹ, dù cha mẹ còn hay đã mất. Tham gia nghi thức cài hoa hồng tại đại lễ Vu Lan của chùa Từ Xuyên, thành phố Thái Bình, nhiều người không khỏi xúc động khi được nghe giảng giải về bông hồng cài áo và nhớ về công lao của mẹ cha. Bởi hoa hồng từ lâu đã được vinh danh là loài hoa biểu tượng của tình yêu, sự cao quý và ngày hương thơm nền trong ngày lễ này, nhớ về bậc sinh thành và cài lên ngực áo bông hoa hồng là tấm lòng thơm thảo của người con dành cho cha mẹ của mình.

Người được cài hoa hồng đó hẳn sẽ rất vinh dự và tự hào vì còn cả mẹ và cha để có thể báo đáp công ơn sinh thành. Còn bông hồng trắng dành cho những người đã không còn mẹ, cha trên đời. Cài lên ngực bông hoa màu trắng, họ nhớ về bậc sinh thành

Mùa Vu Lan - sống chậm lại để yêu thương nhiều hơn

Cứ đến rằm tháng bảy âm lịch hàng năm, các tín đồ Phật tử lại hân hoan hưởng về đại lễ Vu Lan báo hiếu. Bởi mang ý nghĩa quan trọng của Phật giáo nên trong ngày này, các chùa thường tổ chức rất trọng thể để giới tăng ni, Phật tử tham gia cầu nguyện cho cha mẹ hiện tiền được bình an, mạnh khỏe, cha mẹ quá vãng được siêu sinh tịnh độ.

Năm nào cũng vậy, khi tiết trời đã chuyển sang thu, phận làm con lại tự nhắc nhở lòng mình hướng về lễ Vu Lan, dịp lễ mang ý nghĩa nhân văn sâu sắc của Phật giáo để báo hiếu cha mẹ, tìm về với cội nguồn của yêu thương. Đó cũng là truyền thống của người dân đất Việt luôn trân trọng những tấm lòng thảo thơm, ân nghĩa.

Nguồn gốc của lễ Vu Lan

Lễ Vu Lan bắt nguồn từ sự tích về lòng hiếu thảo của Đại Mục Kiền Liên. Vốn là một tu sĩ khác đạo, Mục Liên đã quy y và tu luyện nhiều phép thần thông, được liệt vào hạng thần thông đệ nhất trong hàng đệ tử của Phật. Một ngày,

Mục Liên ngắm ngời nhớ đến thân thân của mình là bà Thanh Đề nên đã dùng tuệ nhãn quan sát khắp

“bốn phương tám hướng”. Ngài đau lòng khi nhận ra mẹ của mình dù đã qua đời nhưng đang chịu cảnh tội

▲ Bông hồng màu đỏ tượng trưng cho hạnh phúc vẹn toàn.

◀ Lễ hội hoa hồng cài áo chùa Trùng Mại, xã Tân Bình (thành phố Thái Bình).

Ảnh: ANH ĐÀO

đồ, thân thể gầy héo, xanh xao, đói không được ăn, khát không được uống, khổ đau khôn xiết.

Dù thấu hiểu đó là hậu quả của những điều sai trái mà mẹ đã gây ra thuở sinh thời, ngài vẫn không khỏi thương xót. Vậy là, dùng phép thuật của mình, Mục Liên quyết mang cơm đến dâng lên mẹ. Nhưng nghiệp chướng quá lớn, bát cơm bà Thanh Đề bung trên tay đều hóa thành than đỏ. Ngài Mục Liên đau lòng, về thuật lại với Phật, mong linh hồn mẹ được siêu thoát. Cảm động trước tấm lòng hiếu nghĩa, Đức Phật khuyên Mục Liên vào ngày rằm tháng bảy, hãy nhờ hợp lực của các chư tăng khắp mười phương. Nhờ vậy, bà Thanh Đề đã được siêu thoát và các vong linh khác cũng được nhờ phước lành này.

Nơi theo tấm gương hiếu nghĩa của Tôn giả Mục Kiền Liên, từ ấy, cứ đến ngày rằm tháng bảy âm lịch hàng năm, ngày lễ Vu Lan được tổ chức với ý nghĩa báo hiếu cha mẹ và cũng để giúp đỡ những linh hồn đói khát. Đây là một tập tục đáng quý của người Việt.

Bông hồng cài áo - biểu tượng của ngày lễ Vu Lan

Lễ Vu Lan không chỉ là ngày của riêng các Phật tử mà còn là mùa báo ân, báo hiếu của tất cả những người làm con dành cho cha mẹ đã sinh thành, dưỡng dục mình. Bởi vậy, đây cũng là dịp để mỗi người hướng về cội nguồn để biết trân trọng và thương yêu nhiều hơn.

Là một trong những nghi thức quan trọng, việc cài hoa hồng vào ngày lễ này